

Fungi; Guide to personal computing; First steps in mycology; Mycology in schools; Profiles of Fungi en een rubriek Myconews met informatie over personen en verenigingen, congressen, workshops en dergelijke. Daarnaast bevat het blad uiteraard verenigingsnieuws en aankondigingen van excursies. Het geheel is in een fleurig jasje gestoken en heeft een aantal kleurenplaten.

Als u lid wordt van de British Mycological Society krijgt u de tijdschriften voor een aanzienlijk gereduceerde prijs. De kosten voor lidmaatschap bedragen £ 20 voor Full Members (die krijgen beide tijdschriften) en £ 8 voor Associates die alléén *The Mycologist* ontvangen. Aanmelding voor het lidmaatschap kunt u doen bij

Dr. M. O. Moss, Department of Microbiology, University of Surrey,
Guildford, Surrey GU2 5XH.

BOEKBESPREKINGEN

BODDY, L., WATLING, R. & LYON, A.J.E. (eds.). FUNGI AND ECOLOGICAL DISTURBANCE. Proceedings of the Symposium organised by the Ecology Special Interests Committee of the British Mycological Society, 1987. Royal Society of Edinburgh, Edinburgh. 1988. Prijs £ 32.00.

Dit boek behandelt een aantal aspecten van het effect van "verstoringen" op groei en voorkomen van fungi. Hierbij worden zowel macrofungi als microfungi betrokken. Binnen het vrij algemene begrip "verstoring" worden twee deelgebieden onderscheiden: destructieve verstoring, een (plotselinge) gebeurtenis in het milieu waarbij de aanwezige microorganismen verdwijnen, en verrijkende verstoring, waarbij organisch substraat beschikbaar komt zonder vernietiging van micro-organismen.

Het eerste deel begint met een bijdrage van G.J.F. Pugh en L. Boddy waarin het levensstrategieën-concept van Grime (Reproductive, Combative, Stress-tolerators) ook op fungi wordt toegepast. Het blijkt dat op verstoorde plaatsen fungi voorkomen met relatief veel R-kenmerken (kort-levendheid, veel inspanning aan reproductie) maar vaak zijn ook kenmerken van andere strategieën aanwezig. Veel soorten fungi blijken in verschillende stadia kenmerken van verschillende strategieën te vertonen. Merkwaardigerwijze wordt niet de conclusie getrokken dat blijkbaar dit strategieën-concept niet goed toepasbaar is op fungi.

In een belangwekkend artikel door D.J. Reid en C.P.D. Birch wordt nagegaan welke implicaties verstoringen hebben op mycorrhiza-systemen. Het blijkt dat intact mycelium beter in staat is om jonge plantjes te infecteren. In landbouwsyste-

men blijkt de P-opname na ploegen (= verstoren) kleiner te worden en in kalkgraslanden blijkt de soortendiversiteit na verstoren van de bodemstructuur achteruit gegaan te zijn. Dit komt doordat het inter- en intraspecifieke wortelcontact via mycorrhizaschimmels waardoor nutriënten- en koolhydraattransport plaatsvindt, verbroken wordt. Soorten die van mycorrhiza relatief onafhankelijk zijn, worden zo bevoordeeld. Waarschijnlijk geldt iets dergelijks mutatis mutandis ook voor systemen waarin ectomycorrhiza de hoofdrol speelt (bossen).

R. Watling bespreekt welke gemeenschappelijke kenmerken fungi van verstoorte plaatsen, zoals afgravingen, akkers, verbrande gebieden e.d. hebben: donkere, dikwandige sporen met kiempore, open-pore type hylum, aangepast aan ephemere soms ook stikstofrijke habitats. Het zijn o.a. soorten uit de geslachten *Conocybe*, *Coprinus*, *Psathyrella*, *Psilocybe*. Ook geeft hij interessante informatie over de fungi die voorkomen op vrijkomende grond bij terugtrekkende gletschers.

D.T. Wicklow geeft een aardige uiteenzetting over de parallellen in de ontwikkelingen van speciale "na-brand-gemeenschappen" van enerzijds hogere planten en anderzijds fungi in prairies en chaparral in N-Amerika.

M. Waiwright tenslotte behandelt enkele effecten van luchtverontreiniging op bodemschimmels (geen mycorrhizafungi!). Zure regen remt de bodemrespiratie en strooiseldecompositie, maar de interpretatie wat er precies aan de hand is blijft nog problematisch.

De artikelen in het tweede deel hebben meestal microfungi als onderwerp. J.J.H. Kirby en A.D.M. Rayner geven een aardige studie van patronen van schimmels die in rieten daken (van tarwestro!) groeien. Door uitplaten is een groot aantal schimmels gevonden waarvan sommige uniek voor plekken met schimmelaantasting. De gewichtsafname en afname van de lengte van de stengels in plekken met schimmelgroei is sterker dan op plaatsen zonder opvallende schimmelgroei. De bijdrage van E. Bravo-Velasques en J. Hedger handelt over de ecologie van de tropische soort *Crinipellis perniciosus* die groeit in dode heksenbezems in cacaoplanten. Het blijkt dat deze soort bij relatief droge omstandigheden beter kan groeien (in vitro) dan andere houtbewonende soorten die wel op afgevalen, maar niet op nog in de boomlaag aanwezige heksenbezems voorkomen.

Dit boek bevat een aantal zeer lezenswaardige artikelen. Toch ontbreken een aantal onderwerpen die je zeker in een boek of symposium met deze titel zou verwachten: effect van verzuring op mycorrhiza-fungi, op saprofyten, effect van N-depositie op mycorrhiza en saprofyten, effect van bekalking of bemesting van bossen, enz. Dat is enigszins teleurstellend. Verder is de inhoud nogal heterogeen, wat wel zal liggen aan het zeer breed uitlegbare begrip verstoring.

Gezien echter het vrij klein aantal artikelen over macrofungi en de vrij hoge prijs wil ik amateurs niet echt aanraden het boek te kopen. Het boek is aanwezig in de verenigingsbibliotheek.

Peter-Jan Keizer